



Изменивши највиши правни акт који регулише њен статус, власт АПВ је поново пропустила да утврди демократски легитимитет свог положаја пред грађанима у чије име влада. Тиме се поновила недемократска пракса – усвајање новог највишег правног акта Покрајине који не доводи до демократског формирања нове власти АПВ.

Нечињење је један од три начина вршења правне радње, пошто и нечињење производи правно дејство. У овом случају, нечињењем се нарушавају начела владавине права и грађанске демократије, пошто *европска регија* напосто игнорише чињеницу да право на покрајинску самоуправу по изричитом слову Устава припада грађанима а не органима власти АПВ.

Подсетимо се, доношењем противуставног *Корхецовог статута*, први пут се појавила пракса да ступање на снагу новог највишег покрајинског правног акта (14. 12. 2009. г) не доводи до расписивања избора за Скупштину АПВ, иако је иста била формирана по основу претходног Статута. Нових покрајинских избора по основу доношења новог Статута није било. Исто је примењено и на извршну власт Покрајине. Војводином је и даље владала иста Скупштина, а Покрајинско извршно веће, састављено по основу Милошевићевог Статута који је донет по Милошевићевом Уставу из 1991. године, само је преименовано у „Владу АПВ“. Грађанима на територији АПВ, који су носиоци уставног права на територијалну аутономију, по доношењу новог Статута АПВ из 2009. није омогућено да одмах изаберу своје представнике у органима покрајинске власти у складу са новим највишим актом АПВ. Група омладинаца, која је имала намеру да у Новом Саду изрази свој став против неуставног положаја Покрајине, полицијски је онемогућена. [На захтев једног високог функционера, који брука социјалдемократију у Војводини, ти омладинци су похапшени у част *Корхецовог статута*](#)

Пише: Душан Ковачев
петак, 06 јун 2014 14:30

[1]

! Наравно, у мору неуставности и незаконитости које је изазвало установљење илегалне европске регије, мало ко је уочио да није нормално то што нови покрајински Статут није имао дејства ка расписивању покрајинских избора.



У демократској правној држави (о томе нема спора ни у једној модерној правној и политичкој теорији) власт је ограничена правом. Право је изнад власти. Ограниченост самовоље власти правом је императив, а заштита права и слобода грађана је циљ владавине права. Међутим, грађанска демократија и владавина права нису само теоријски основ важења, критеријум ваљаности и циљ права. Они су, уз европске принципе и вредности, чиниоци нормативног елемента домаћег објективног права и то на највишем могућем нивоу позитивног права – чл. 1. првог поглавља Устава Р. Србије.

Пошто је Република Србија демократска грађанска Република, сувереност у њој потиче од грађана (чл. 2. ст. 1 Устава), а државни органи од грађана не могу присвојити суверенитет. То присвајање суверенитета је изричито забрањено Уставом (чл. 2. ст. 2). Од посебне је важности чињеница да домаће позитивно уставно право изричито не дозвољава „успостављање власти мимо слободно изражене воље грађана“, али и да је та забрана порописана у циљу заштите суверености грађана (чл. 2. ст. 3 Устава)!

Зашто после усвајања новог покрајинског статута не следе и нови покрајински избори?

Пише: Душан Ковачев
петак, 06 јун 2014 14:30



Зашто после усвајања новог покрајинског статута не следе и нови покрајински избори?

Пише: Душан Ковачев
петак, 06 јун 2014 14:30

